

Ang Mahimayaong Resulta sa Pagpabawtismo Para sa mga Patay

***“Kay maingon nga ang tanang tawo mamatay tungod sa
ilang kaliwat gikan kang Adan, mao man usab ang tanan nga
nahiusa kang Kristo mabuhi pag-usab.”***

1 Corinto 15 bersikulo 22, Williams New Testament

Pebrero ang tibuok kaliwatan sa tawo patay na o himalatyon. Gipatin-aw ni Pablo sa atong pangbukas nga bersikulo nga kini nagsugod sa unang tawo, si Adan. Kini tungod sa pagsupak ni Adan sa balaang balaod. (Genesis 2 bersikulo 16 ug 17; 3 bersikulo 17 hangtod 19). Sa panguna, ang tibuok ika-15 nga kapitulo sa 1 Corinto naghatag ug pasalig nga ang mga patay hatagan ug kahigayonan alang sa bug-os nga pagpasig-uli sa kinabuhi pinaagi sa pagkabanhaw.

Gipatin-aw ni Pablo kon nganong ingon niini: “Kay tungod kay pinaagi sa tawo (Adan) miabut ang kamatayon, pinaagi sa tawo (Kristo Jesus), miabut usab ang pagkabanhaw sa mga patay.” (bersikulo 21). Dinhi kita gipahinumdoman nga ang tawo nga si Kristo Jesus mao ang mitubos sa kalibotan gikan sa kamatayon, nga nahiuyon sa kaugalingong mga pulong ni Jesus sa dihang

siya miingon nga iyang ihatag ang iyang unod “alang sa kinabuhi sa kalibotan.” Juan 6 bersikulo 51

Ang apostol migamit sa pulong nga "lukat" sa paghulagway niini nga bahin sa plano sa Dios alang sa pagbawi sa tawo gikan sa silot sa kamatayon. Siya misulat: “Kini maayo ug dalawaton sa panan-aw sa Diyos nga atong Manluluwas; Siya buot nga ang tanang tawo maluwas, ug makadangat sa kahibalo sa kamatuoran. 1 Timoteo 2 bersikulo 3 hangtod 6

Ang Griyego nga pulong sa Bag-ong Tugon nga gihubad nga "lukat" nagpasabut nga "usa ka bili nga katumbas," usa ka "presyo sa pagtubos." Ang tawo nga si Kristo Jesus, nga gipahayag sa Kasulatan nga “balaan, dili makadaot, walay buling, bulag sa mga makasasala,” katumbas sa hingpit nga tawo nga si Adan, kinsa gilalang sa larawan sa Diyos. (Hebreohanon 7 bersikulo 26; Genesis 1 bersikulo 26 ug 27). Si Adan mao ang nagdala sa kamatayon sa iyang kaugalingon ug sa iyang tibuok kaliwatan pinaagi sa paglapas sa balaang balaod. Ang himpit nga tawo, si Jesus, naghatag sang iya kaugalingon sa halad nga kamatayon, kag sa paghimo sini isa sia ka bili nga katumbas. Kadto nga halad naghatag ug katubsanan alang kang Adan ug busa ang tanan kansang kaliwat naggikan kaniya—ang tibuok tawhanong rasa. Ining “gawad para sa tanan,” subong sang paglaragway ni Pablo, nagbukas sang dalan para sa tanan nga magbalik sa kabuhi.

Si Pablo misulat sa laing dapit: “Ang bayad sa sala mao ang kamatayon; apan ang gasa sa Diyos mao ang kinabuhing dayon pinaagi kang Jesu-Kristo nga atong Ginoo.” (Roma 6 bersikulo 23). Ang susamang panghunahuna gipahayag diha sa Juan 3 bersikulo 16 ug 17: “Gihigugma pag-ayo sa Diyos ang kalibotan, nga tungod niana gihatag niya ang iyang bugtong nga Anak, aron ang tanan nga motuo kaniya dili malaglag, kondili makabaton ug kinabuhing walay kataposan.

Si Jesus dugang nga mipasabut, “Siya nga mosalig kaniya (Jesus). (Juan 3 bersikulo 18). Kini nga mga teksto nagpadayag nga ang tibuok kalibotan, pinaagi sa kabilin, ubos sa silot sa kamatayon, ug nga ang kagawasan gikan niini nga pagkahinukman ug ang kahigayonan sa pagpasig-uli ngadto sa hingpit nga kinabuhi gitagana pinaagi kang Kristo. Apan, kini nga pagpasig-uli nagdepende sa pagtuo ug pagdawat sa indibiduwal diin gihimo kining mahigugmaong tagana.

Niining panahona karon, kadtong kinsa, sa pagkat-on mahitungod niining tagana sa grasya sa Dios, midawat niini sa mga kondisyon sa pagkamasinugtanon ug sa bug-os nga pagpahinungod sa pagbuhat sa diosnon nga kabubut-on, ginaingon nga “gimatarung,” pagaisipon nga matarung sa atubangan sa Dios. Si Pablo misulat, “Kay gipakamatarong kita pinaagi sa pagtuo, kita adunay pakigdait uban sa Diyos pinaagi sa atong Ginoong Jesu-Kristo.” (Roma 5 bersikulo 1). Kadtong wala moduol kang Kristo sa bug-os nga pagtuo, gisuportahan sa bug-os nga pagpahinungod sa ilang mga kinabuhi sa pagbuhat sa kabubut-on sa Diyos pinaagi sa pagsunod sa mga tunob ni Jesus, wala makatagamtam niining “kalinaw uban sa Diyos” karong panahona. Kini sila nahimulag gihapon gikan kaniya tungod sa sala—ilalom pa sa silot ngadto sa kamatayon.

Walay laing paagi sa kaluwasan gikan sa kamatayon kay pinaagi kang Kristo. Naghisgot bahin kang Jesus, si Pedro miingon, “Ni adunay kaluwasan diha kang bisan kinsa: kay walay lain nga ngalan sa silong sa langit nga gihatag sa mga tawo, nga pinaagi niini kita maluwas.” (Mga Buhat 4 bersikulo 12). Ang rason nga walay kaluwasan gikan sa kamatayon gawas kon pinaagi kang Jesus mao nga siya lamang ang nag-ula sa iyang hingpit nga tawhanong dugo alang sa tinunglo sa sala ug himalatyon nga kaliwat. Ang giula nga dugo, diha sa Kasulatan, usa ka simbolo sa kinabuhi nga gibubo, ug si Jesus “nagbubo sa iyang kalag ngadto sa kamatayon,” aron si Adan ug ang tanan niyang kaliwat makabaton ug kahigayonan nga mabuhi. Isaias 53 bersikulo 12

Sa dihang atong dawaton pinaagi sa pagtuo ang mga tagana sa giula nga dugo ni Kristo, ug ihalad ang atong kaugalingon ngadto sa balaang kabubut-on, atong makita nga adunay labaw pa niini kay sa pagtuo lamang. Si Pablo misulat: “Kaninyo gihatag alang kang Kristo, dili lamang sa pagtuo kaniya, kondili usab sa pag-antos tungod kaniya.” (Filipos 1 bersikulo 29). Adunay daghang kasulatan nga nagpaila nga pribilehiyo sa mga Kristohanon ang pag-antos uban ni Jesus. Sa iyang sulat ngadto kang Timoteo, si Pablo misulat, “Kini maoy usa ka matinumanong panulti: Kay kon kita mamatay uban kaniya, kita mabuhi usab uban kaniya: Kon kita mag-antus, kita usab magahari uban kaniya.” 2 Timoteo 2 bersikulo 11 ug 12

PARA SA MGA PATAYĪ

Sa tukma, si Pablo naghisgot niining bahina sa balaang kabubut-on alang sa tanang magtutuo maylabot sa iyang paghisgot bahin sa pagkabanhaw sa mga patay. Dayag nga adunay pipila sa simbahan sa Corinto nga wala motuo sa pagkabanhaw ni Jesus. Iyang gipunting nga kon si Kristo wala mabanhaw gikan sa mga patay nan walay paglaum nga bisan kinsa sa mga patay mabanhaw sa kinabuhi. Sa kasukwahi, iyang gipakita dili lamang nga si Jesus gibanhaw gikan sa mga patay, kondili nga ang tanan, pinaagi kaniya, pagabanhawon gikan sa mga patay ug makabaton ug kahigayonan nga mapasig-uli ngadto sa hingpit nga kinabuhi. 1 Corinto 15 bersikulo 12 hangtod 22

Ang apostol tin-awng nagpakita nga kini matuman pinaagi sa pagmando ni Kristo, ug nga siya maghari hangtod ang tanang mga kaaway mabutang ilalom sa iyang mga tiil. Bisang kamatayon mismo pagalaglagon. Kon kanang mahimayaong buhat makompleto na ang gingharian ni Kristo itugyan ngadto sa Amahan, nga siya “mahimong tanan diha sa tanan.” 1 Corinto 15 bersikulo 24 hangtod 28

Niini si Pablo midugang niining mga pulonga: “Unsa may ilang buhaton nga gibawtismohan alang sa mga patay, kon ang mga patay dili gayod mabanhaw? Ngano man nga sila gibawtismohan alang sa mga patay? Ug nganong nameligro man kami matag takna? Nagatutol ako pinaagi sa inyong pagmaya nga nabatongan ko diha kang Kristo Jesus nga atong Ginoo, mamatay ako adlaw-adlaw. mamatay kita.” bersikulo 29 hangtod 32

Dinhi atong gipahinumdoman nga ang tinuod nga mga magtutuo ni Kristo—ang tinuod nga nagsunod sa iyang mga tunob karong panahona—nag-antos ug namatay uban kaniya. Kini, gipatin-aw ni Pablo, maoy alang sa “patay” nga kalibotan sa katawhan, nga nagpakita nga sa usa ka paagi ang mga patay makabenepisyo sa mga pag-antos ug kamatayon sa mga sumusunod ni Jesus. Kini, sa pagkatinuod, maoy usa sa hinungdanong bahin sa dakong disenyo sa Diyos sa paghatag ug kinabuhi sa kalibotan sa katawhan. Gihatag kini sa atong pagtagad sa daghang paagi sa Kasulatan. Usa niana mao ang pinaagi sa saad nga gihimo sa Dios kang Abraham, nga pinaagi sa iyang binhi ang tanang mga banay sa yuta mapanalanginan. Genesis 12 bersikulo 3; 22 bersikulo 18

Si Pablo miila niining gisaad nga binhi ni Abraham nga mao si Jesus, ug midugang, “Ingon sa kadaghan kaninyo nga nabunyagan ngadto kang Kristo nagsul-ob kang Kristo. ... Ug kon kamo iya ni Kristo, nan kamo mga kaliwat ni Abraham, ug mga manununod sumala sa saad.” (Galacia 3 bersikulo 16 ug 27 hangtod 29). Dinhi makita nga kadtong nabunyagan ngadto kang Kristo ug kinsa matinud-anon, makapanunod uban kaniya sa saad sa pagpanalangin sa tanang mga pamilya sa yuta. Sanglit kining “mga pamilya sa yuta” nga pagapanalanginan mga patay man o himalatyon, makataronganon nga hunahunaon kadtong nabawtismohan ngadto kang Jesu-Kristo ingong, sa simbolikong pagkasulti, “gibawtismohan alang sa mga patay.” Pinaagi niini nga bunyag nga sila mapamatud-an nga takus, ug andam alang, nianang talagsaong umaabut nga buhat sa pagpanalangin sa tanang mga pamilya sa yuta.

DUGANG NGA GIPATIN-AW ANG BAUTISMO

Ang pagpaunlod sa tubig nga gitugotan diha sa Kasulatan alang sa mga Kristohanon maoy usa lamang ka simbolo o hulagway sa tinuod nga bautismo, nga dili ngadto sa tubig kondili ngadto kang Kristo, ug ilabina ngadto sa iyang kamatayon. Si Pablo namahayag: “Wala ba kamo masayud, nga kitang tanan nga gibunyagan ngadto kang Jesukristo gibautismohan ngadto sa iyang kamatayon? ... Kay kon kita gihiusa sa pagkasama sa iyang kamatayon, kita usab mahisama sa iyang pagkabanhaw.” Roma 6 bersikulo 3 ug 5

Unsa ang “kasama” sa kamatayon ni Jesus? Ang apostol dugang nga mipasabut: “Niana siya namatay, siya namatay ngadto sa sala sa makausa: ... Sa samang paagi isipa usab ninyo ang inyong kaugalingon nga mga patay gayud ngadto sa sala.” (bersikulo 10 ug 11). Si Jesus wala gayud nahimong makasasala. Busa, ang iyang kamatayon “ngadto sa sala” maoy usa ka haladnong kamatayon alang sa tinunglo-sa-sala nga kalibotan sa katawhan. Ang atong pagkatanum uban kaniya pinaagi sa bautismo ngadto sa kamatayon usa usab ka sakripisyo nga kamatayon. Si Pablo misulat: “Busa ako mangamuyo kaninyo, mga igsoon, pinaagi sa mga kaluoy sa Diyos, nga inyong itanyag ang inyong mga lawas ingong buhing halad, balaan, dalawaton sa Diyos, nga maoy inyong makataronganong pag-alagad.” Roma 12 bersikulo 1

Nagapatuhoy sa iya bawtismo sa halad nga kamatayon, si Jesus nagsiling, “May bawtismo ako nga dapat bawtismohan; kag daw ano ang akon kalisod tubtob nga ini matuman!” (Lucas 12 bersikulo 50). Ang Griego nga tinaga diri nga ginbadbad nga “mapig-uton” nagakahulugan nga ginapilitan ukon nabalaka. Ang paghisgot sa atong Ginoo dayag nga mao ang kataposang mga oras sa iyang ministeryo, sa dihang siya dakpon ug pagapatyon.

Busa ang iyang bawtismo kinahanglang, sa literal nga diwa, usa ka “bawtismo sa kamatayon.”

Sa dihang ang duha sa iyang mga tinun-an mihangyo nga molingkod, ang usa sa iyang tuo ug ang usa sa iyang wala sa iyang gingharian, si Jesus miingon kanila: “Wala kamo mahibalo sa inyong gipangayo: makainom ba kamo sa kopa nga akong imnan, ug magpabawtismo sa bawtismo nga gibawtismohan kanako?”— Marcos 10 bersikulo 35 hangtod 38

Kining duha ka mga disipulo miingon nga sila makasinati sa mga kasinatian nga gipasabut ni Jesus, mao nga siya miingon, “Kamo sa pagkatinuod moinom sa kopa nga akong pagaimnan; ug sa bautismo nga Ako gibunyagan kamo pagabautismohan.” (bersikulo 39). Ang pulong bautismo nagpasabut nga “paglubong,” ug ang pakisayran niining lain-laing mga teksto mao ang paglubong sa atong mga kabubut-on ngadto sa kabubut-on sa Dios. Kabubut-on sa Dios nga si Jesus mamatay nga sakripisyo alang sa mga sala sa kalibutan, sa ingon ang paglubong sa kabubut-on sa Agalon ngadto sa kabubut-on sa iyang Langitnong Amahan nagpaila usab sa iyang bunyag ngadto sa kamatayon. Sa susama, kabubut-on sa Diyos nga ang mga tinun-an ni Jesus mosunod sa ilang Agalon ngadto sa kamatayon, aron mabawtismohan sa iyang bautismo, nga gipasabot ni Pablo nga usa ka bautismo ngadto sa kamatayon.

Ang sakripisyo nga kamatayon ni Jesus nagtagana sa pagkanselar sa sentensiya sa kamatayon nga gipahiluna batok sa kaliwat ni Adan; walay laing sakripisyo ang gikinahanglan alang niini. Bisan pa niana, ang kalibutan, nga nahimo nga gawasnon gikan sa pagkahinukman, kinahanglan nga malamdagan mahitungod sa sakripisyo nga buhat ni Kristo. Dugang pa niini, ang katawhan kinahanglan nga mabayaw gikan sa mental ug moral nga pagkadaut, ug malimpyohan gikan sa tanan nga nagpabilin nga mga epekto sa sala, aron mapasig-uli ngadto sa kahingpitan nga nawala kang Adan. Ang matitud-anon nga mga sumusunod

ni Jesus nga gitanom sa tingub sa dagway sa iyang kamatayon mao ang pag-apil niini nga buhat sa kalamdagan ug pagpasig-uli.

PAG-RECONCILING SA KALIBUTAN

Ang pagpasig-uli mahimong hubaron nga proseso sa paghusay o pagsulbad sa mga panagsumpaki, mga panagsumpaki, o mga panagsumpaki aron ang duha o daghan pa nga mga partido mahibalik sa pabor sa usag usa. Si Pablo misulat bahin sa pagpasig-uli sa katawhan uban sa Diyos: “Ang tanang butang iya sa Diyos, nga nagpasig-uli kanato ngadto sa iyang kaugalingon pinaagi kang Jesu-Kristo, ug naghatag kanamo sa ministeryo sa pagpasig-uli; Sa ato pa, nga ang Diyos diha kang Kristo, nga nagpasig-uli sa kalibotan ngadto sa iyang kaugalingon, nga wala mag-ihap sa ilang mga kalapasan ngadto kanila, ug kami nagtugyan kanamo sa pulong sa pagpasig-uli, ug karon among gitugyan kanamo ang pulong sa pagpasig-uli. nangamuyo kami kaninyo pinaagi kanamo: kami nag-ampo kaninyo sa dapit ni Kristo, makig-uli kamo sa Diyos.”—2 Corinto 5 bersikulo 18 hangtod 20

Gipakita gikan niini nga tudling nga ang nagsakripisyo nga mga sumusunod sa Agalon miapil uban kaniya sa “ministeryo sa pagpasig-uli,” ang buhat sa pagpasig-uli sa kalibutan sa katawhan ngadto sa Dios. Kini nga buhat naggikan sa Dios, ang halangdon nga Awtor sa plano sa kaluwasan alang sa nawala nga kaliwat. Ang iyang plano gipatuman pinaagi ni Jesus: “Ang Dios diha kang Kristo, nga nagpasig-uli sa kalibutan ngadto sa iyang kaugalingon.” Nian kita, nga mga sumulunod ni Cristo, ginalaragway subong mga tiglawas ni Cristo sa hilikuton sang pagpasag-uli nga iya ginhimo nga aman. Kita gihatagan, o “gitugyan ngari kanamo,” ang “pulong sa pagpasig-uli.”

Ang bersikulo 21 mabasa: “Siya (Jesus) nga wala makaila sa sala iyang gihimo nga halad-sa-sala alang kanato, aron kita mahimong

pagkamatarong sa Diyos diha kaniya.” (2 Mga Taga-Corinto 5 bersikulo 21, Gibag-o nga Bersyon Gipauswag ug Gitul-id). Dinhi kita adunay katin-awan sa sukaranan diin kita, nga pinaagi sa panulondon nga mga sakop sa tinunglo sa sala ug himalatyon nga kaliwatan, magamit sa Dios sa buhat sa pagpasig-uli. Kini tungod kay si Kristo, una sa tanan, naghimog tagana alang sa atong pagpasig-uli, ug sa pagdawat niini nga tagana nahimo kitang “pagkamatarong sa Diyos diha kaniya.” Wala kitay idugang sa bili sa dugo nga pinaagi niini kita napasig-uli, apan ang gahum niana nga dugo makaapekto sa atong pagpasig-uli, ug ang Dios nag-isip kanato nga matarung, ug naghatag kanato sa pribilihiyo sa pag-apil uban ni Kristo sa buhat sa pagpasig-uli alang sa uban.

Si Pablo nagpadayon sa kapitulo 6, ang unang bersikulo: “Busa kami, ingon nga mga magbubuhat uban kaniya, nagahangyo usab kaninyo nga dili ninyo dawaton ang grasya sa Dios sa walay kapuslanan.” Unsa ka kahibulongan ang grasya sa Dios nga giawhag sa apostol nga dili nato dawaton nga walay pulos! Kini nga pribilihiyo sa pagkahimong magbubuhat kauban niya usa ka buhat nga naglakip sa duha ka kapanahonan sa plano sa Dios sa kaluwasan—ang presente nga Ebanghelyo, o Kristuhanon nga Panahon, ug ang umaabot nga Mesiyanikong Kapanahonan. Gisugo ni Kristo ang iyang mga sumusunod sa pag-adto sa tibuok kalibutan ug pagsangyaw sa Ebanghelyo (Griyego: usa ka maayong mensahe)—ang pulong sa pagpasig-uli. (Mateo 24 bersikulo 14; Buhat 1 bersikulo 8). Kini nga buhat nagkinahanglan og sakripisyo, ang pagtugyan sa atong kinabuhi sa pag-alagad sa Ginoo. Mao kini ang nalangkit sa atong bautismo ngadto sa kamatayon uban ni Kristo, ang atong pag-antos ug pagkamatay uban kaniya.

Unya, ingon sa atong nakita, ang buhat sa nagsingabot nga Mesiyanikong Kapanahonan, sa dihang ang tanang bahin sa lawas ni Kristo natigom na ug naandam na, mao ang pagpasig-uli ug pagpasig-uli sa nahibilin sa katawhan ngadto sa kinabuhi. Si Pablo misulat: “Sa usa ka inuyonang panahon, ako nagpatalinghug kanimo, ug, sa usa ka adlaw sa kaluwasan,

nagtabang kanimo; tan-awa! 2 Mga Taga-Corinto 6 bersikulo 2, Gipasiugda ni Rotherham ang Bibliya

Ang ekspresyon, “Karon, usa ka panahon nga giuyonan pag-ayo,” wala magamit sa tibuok kinabuhi sa mga indibidwal, apan sa usa ka yugto sa plano sa Dios—karon nga Panahon sa Ebanghelyo—sa dihang ang Langitnong Amahan midawat sa sakripisyo sa iyang katawhan ug mihatag kanila og tahas sa iyang plano isip mga magbubuhat uban kaniya. Niini nga teksto, si Pablo mikutlo sa bahin gikan sa Isaias 49 bersikulo 8 ug 9: “Mao kini ang giingon ni Jehova, Sa panahon nga nahamut-an gipatalinghugan ko ikaw, ug sa adlaw sa kaluwasan gitabangan ko ikaw: ug pagabantayan ko ikaw, ug igahatag ko ikaw nga usa ka tugon sa mga katawohan, aron sa pagtukod sa yuta, aron sa pagpanunod sa mga biniyaan, aron nga ikaw makapanunod sa mga biniyaan; kangitngit, ipakita ang inyong kaugalingon nga sila manibsib sa mga dalan, ug ang ilang mga sibsibanan anaa sa tanang hatag-as nga mga dapit.

LANGIT UG YUTANONG KALUWASAN

Niining panahona, kadtong pinaagi sa pagtuo miambit sa tagana sa kinabuhi nga gihimo alang kanila sa Diyos pinaagi ni Kristo, kon matinud-anon hangtod sa kamatayon, ituboy ngadto sa himaya, dungog, ug pagka-imortal. (Roma 2 bersikulo 7). Sila gihisgotan sa Hebreohanon 3 bersikulo 1 ingong “mga umalambit sa langitnong pagtawag.” Sa 2 Pedro 1 bersikulo 4 sila gihulagway nga gihatagan og mga saad diin sila mahimong umalambit sa “balaan nga kinaiya,” nga mao ang kinaiya sa Dios. Sa Roma 5 bersikulo 2 kini gihulagway nga nagmaya sa “paglaom sa himaya sa Diyos.”

Ang diosnon nga kinaiya dili lamang ang pagka-imortal, kondili ang tinubdan usab sa kinabuhi. Mao nga, sama sa Isaias 49 bersikulo 8 ug 9, nga gikutlo sa ibabaw, kadtong gitumong nga gitipigan sa Diyos sa tanan nilang mga pagsulay, samtang sila nag-antos uban

ni Kristo sa iyang bawtismo ngadto sa kamatayon, gihawasan ingong nag-ingon ngadto sa mga binilanggo, “Lakaw,” ug ngadto kanila nga anaa sa kangitngit, “Ipakita ang inyong kaugalingon.” Kini mao ang “mga binilanggo,” ang dakong nahibilin sa katawhan, patay ug buhi kinsa, pinaagi kang Kristo ug sa iyang matinumang mga sumusunod, pagakuhaon gikan sa pagkaulipon sa Adamikong kamatayon. Kini, bisan pa, dili igatuboy ngadto sa diosnon nga kinaiya, sama sa iglesia, kondili igapagula “aron makapanunod sa biniyaan nga mga kabilin.”

Kini mao ang kabilin sa kinabuhi dinhi sa yuta, ug ang kamandoan sa yuta nga gihatag kang Adan, apan nawala kaniya tungod sa sala. Kining panulondon sa yutan-ong kinabuhi gipalit pinaagi sa dugo ni Kristo, ug ang simbahan moduyog kaniya sa pagpasig-uli niini nga panulondon ngadto sa tanan nga motuman sa mga balaod nianang usa ka libo ka tuig nga gingharian sa panalangin, diin ang mga patay nga alang kang kinsa ang tinuod nga mga Kristohanon karon ginabawtismohan malamdagan ug mahatagan ug kahigayonan sa pagbalik ngadto sa kahingpitan sa tawhanong kinabuhi.

Pagkamapasalamaton nato nga ang atong mahigugmaon ug walay kataposang Diyos nahimong kanunayng presente nga tabang alang sa iyang nagsakripisyong katawhan niining tibuok “adlaw sa kaluwasan,” nga atong gituohan nga hapit nang matapos! Nalipay kami nga, pinaagi sa merito sa dugo ni Kristo, ang atong Langitnong Amahan midawat sa mga sakripisyo sa iyang katawhan, ug naghimong posible sa pagsulay sa ilang pagkamatitud-anon ngadto kaniya, nga nagtan-aw sa ilang katapusang kahimayaan ngadto sa diosnong kinaiya.

Sa ato nang nakita, bisan sa panahon nga nagpadayon ang ilang bautismo sa kamatayon, gigamit sila sa Ginoo isip mga kauban sa trabaho sa iyang dakong plano sa kaluwasan. Kini padayong gamiton ingong mga ministro sa pagpasig-uli sulod sa sunod nga kapanahonan, kay ilang ipahayag ang mensahe sa pagpasig-uli ug pagpasig-uli ngadto sa tanang katawhan, hangtod sa

kataposan kining kahibalo sa Ginoo mopuno sa yuta “ingon nga ang mga tubig nagatabon sa dagat.” Isaias 11 bersikulo 9; Habakuk 2 bersikulo 14

Pinaagi sa simbahan, ingong mga embahador alang kang Kristo, ug sa paggamit sa pulong sa pagpasig-uli, nga ang kahibalo sa “lukat alang sa tanan” nga gitagana ni Jesus, sa takdang panahon, “mapamatud-an,” o ipahibalo sa tanan. 1 Timoteo 2 bersikulo 3 hangtod 6

ANG KASAL

Sa simbolikong pinulongan, ang Bibliya naghisgot sa matitud-anon nga simbahan sa kinatibuk-an-ang tanan nga, sa panahon sa karon nga Kapanahonan sa Ebanghelyo gitanom sa tingub sa dagway sa kamatayon ni Jesus-ingon nga ang “pangasaw-onon” ni Kristo. Sa Pinadayag 19 bersikulo 7, si Jesus gihisgotan nga “Kordero,” tungod sa sakripisyo nga kinaiya sa pagtubos. Aton mabasa: “Magkalipay kita kag magkalipay, kag maghatag sing kadunggan sa iya: kay ang kasal sang Kordero nag-abot na, kag ang iya asawa nakahanda na sang iya kaugalingon.”

Kining “pag-andam” sa presenteng panahon niadtong mahiusa kang Jesus diha sa himaya ug makig-ambit uban kaniya sa pagpasig-uli sa katawhan sa panahon sa Mesiyanikong Panahon, nagkinahanglag daghang sakripisyo ug pag-antos. Ang kaugalingong ministeryo ni Jesus sa panguna maoy usa sa pagsakripisyo, nga misangpot sa kamatayon. Ang Kasulatan nag-awhag kanato nga mahisama kaniya, nga simbolikong ilubong uban kaniya pinaagi sa bawtismo ngadto sa kamatayon.

Ang dayandayan sa umaabot nga pangasaw-onon, dugang sa dili hakog nga gugma nga motultol sa pagsakripisyo alang sa uban, usa usab ka dayandayan sa pagpaubos ug pagkamasinugtanon sa pagbuhat sa kabubut-on sa Diyos. Kini, sa pagkatinuod, usa ka

dato nga kombinasyon sa tanang mga bunga ug mga grasya sa Balaang Espiritu. (Galacia 5 bersikulo 22 ug 23; 2 Pedro 1 bersikulo 5 hangtod 7). Sa dihang ang matag umaabot nga membro sa umaabot nga pangasaw-onon ni Kristo sa ingon “gidayandayanan alang sa iyang bana,” ug ang katibuk-an ipatungha sa “unang pagkabanhaw,” nga ang kasal sa Kordero ug sa iyang pangasaw-onon mahitabo. Pinadayag 21 bersikulo 2; 20 bersikulo 6

Unya ang Pinadayag 22 bersikulo 17 matuman, kay hangtod nianang panahona adunay usa ka bug-os nga pangasaw-onon nga matang. Ang teksto mabasa: “Ang Espiritu ug ang pangasaw-onon mag-ingon, Umari ka. Ug ang makadungog paingna, Umari ka. Ug ang giuhaw paanhia. Ug bisan kinsa nga buot, paimna siya sa tubig sa kinabuhi nga walay bayad.” Kita gipahibalo nga ang “Espiritu,” ang balaang gahom ug impluwensiya sa Diyos nga gipakita pinaagi sa iyang Anak, si Kristo Jesus, ug ang “pangasaw-onon,” ang matinumang simbahan, maoy maglangkob sa paagi diin ang katawhan madapit sa pag-inom sa “tubig sa kinabuhi.” Sa ingon niini gipadayag pag-usab ang talagsaon nga posisyon sa plano sa kaluwasan nga giokupar niadtong kinsa gitamnan sa tingub sa pagkasama sa kamatayon ni Jesus.

Dili ikatingala nga gipunting ni Pablo kung unsa ka kawang ang Kristohanong pag-antos ug kamatayon, pagkawalay kahulogan sa atong bawtismo alang sa mga patay, kon walay pagkabanhaw sa mga patay! Apan, kita nahibalo nga adunay pagkabanhaw sa mga patay, tungod kay si Kristo, “ang unang mga bunga,” gibanhaw na gikan sa mga patay ug gibayaw ngadto sa langitnong himaya. (1 Corinto 15 bersikulo 23). Ang “unang pagkabanhaw” mogakos sa tanan nga nag-antus ug namatay uban kaniya aron sila mabuhi ug maghari uban kaniya, apan kining mahimayaong paglaum matuman lamang pinaagi sa pagkamatinud-anon “bisan ngadto sa kamatayon.” Pinadayag 2 bersikulo 10

Nalipay kita sa kasigurohan sa balaang tabang alang niadtong naghalad sa ilang kinabuhi sa sakripisyo. Usa sa labing dako nga

insentibo sa pagkamatinud-anon mao ang saad sa Kasulatan nga ang atong “pagbautismo alang sa mga patay” nga kalibutan sa karon nga panahon mao ang pagtigum alang sa ilang katapusang kaayohan sa sunod nga panahon sa plano sa Dios. Kon matinumanon, makigbahin kita sa dakong umaabot nga buluhaton sa pagpasig-uli sa patay nga kalibotan, paglamdag kanila, pagpasig-uli kanila ngadto sa Diyos, ug paghatag kanilag kahigayonan nga mabuhi sa walay kataposan. Pagkamahimayaon nga sangpotanan ang gisaad sa Pulong sa Diyos!